

अत्रिणात्वथसामर्थ्यं कृतमुत्तमतेजसा ॥ द्विजेनाग्निद्वितीयेन जपता चर्मवाससा ॥ १३ ॥ फलभक्षेण राजर्षे पश्य कर्मात्रिणा कृतं ॥ तस्यापि विस्तरेणोक्तं कर्मात्रेः सुमहात्मनः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमत्रितः क्षत्रियं वरं ॥ १४ ॥ इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्महत्कर्मच्यवनस्य महात्मनः ॥ १५ ॥ अश्विनोः प्रतिसंश्रुत्य च्यवनः पाकशासनं ॥ प्रोवाच सहितो देवैः सोमपावश्विनौ कुरु ॥ १६ ॥ इंद्र उवाच अस्माभिर्निदिता वेतौ भवेतां सोमपौ कथं ॥ देवैर्न संमिता वेतौ तस्मान्मैवं वदस्वनः ॥ १७ ॥ अश्विभ्यां सह नैच्छामः सोमं पातुं महाव्रत ॥ यदन्यद्वक्ष्यसे विप्रतत्करिष्यामतेव च ॥ १८ ॥ च्यवन उवाच पिबेतामश्विनौ सोमं भवद्भिः सहिता विमौ ॥ उभावेतावपि सुरौ सूर्यपुत्रौ सुरेश्वर ॥ १९ ॥ क्रियतां मद्वचो देवायथा वै समुदाहृतं ॥ एतद्वः कुर्वतां श्रेयो भवेन्नैतदकुर्वतां ॥ २० ॥ इंद्र उवाच अश्विभ्यां सह सोमं वै न पास्यामि द्विजोत्तम ॥ पिबं त्वन्ये यथा कामं नाहं पातुमिहोत्सहे ॥ २१ ॥ च्यवन उवाच न चेत्करिष्यसि वचो मयोक्तं बलसूदन ॥ मया प्रमथितः सद्यः सोमं पास्यसि वै मखे ॥ २२ ॥ वायुरुवाच ततः कर्म समारब्धं हिताय सहसा श्विनोः ॥ च्यवने न ततो मंत्रैरभिभूताः सुरा भवन् ॥ २३ ॥ तत्तु कर्म समारब्धं दृष्ट्वेन्द्रः क्रोधमूर्च्छितः ॥ उद्यम्य विपुलं शैलं च्यवनं समुपाद्रवत् ॥ २४ ॥ तथा वज्रेण भगवानमर्षाकुललोचनः ॥ तमापतंतं दृष्ट्वैव च्यवनस्तपसान्वितः ॥ २५ ॥ अद्भिः सिक्काऽस्तं भयतंस वज्रं सहपर्वतं ॥ अथेन्द्रस्य महाघोरं सोऽसृजच्छत्रुमेव हि ॥ २६ ॥ मदं ना माहुतिमयं व्यादितास्यं महामुनिः ॥ तस्य दंतसहस्रं तु बभूव शतयोजनं ॥ २७ ॥ द्वियोजनशतास्तस्य दंष्ट्राः परमदारुणाः ॥ हनुस्तस्याभवद्भूमा वास्यं चास्यास्पृशद्विवं ॥ २८ ॥ जिह्वामूले स्थितास्तस्य सर्वे देवाः सवासवाः ॥ तिमेरास्यमनुप्राप्ता यथामत्स्यामहार्णवे ॥ २९ ॥ ते संमंत्र्य ततो देवामदस्यास्य समीपगाः ॥ अब्रुवन्सहिताः शक्रं प्रणमास्मै द्विजातये ॥ ३० ॥ अश्विभ्यां सह सोमं च पिबामविगतज्वराः ॥ ततः सप्रणतः शक्रश्चकार च्यवनस्य तत् ॥ ३१ ॥ च्यवनः कृतवानेतावश्विनौ सोमपायिनौ ॥ ततः प्रत्याहरत्कर्ममदं च व्यभजन्मुनिः ॥ ३२ ॥ अक्षेषु नृगयायां च पाने स्त्रीषु च वीर्यवान् ॥ एतैर्दोषैर्न राराज नृक्षयं यांति न संशयः ॥ ३३ ॥ तस्मादेतान्नरो नित्यं दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ३४ ॥